

[Kjær Rasmussen.]

Vi er som sagt tilhængere af en legalisering af disse cannabisprodukter, uden at vi vil gøre det til alfa og omega. Men vi ser andre farer, hvis ikke man gør det. Vi tror, at en sådan legalisering ville befri os for meget besvær, og hvis dette lovforslag bliver lov engang, kan jeg godt love, at retsvæsenet kommer ud i svare problemer, især for så vidt angår det såkaldte cannabismiljø. Her er det nemlig ofte umuligt at konstatere, hvem der egentlig ejer det stof, hvis fund anklagemyndigheden baserer sin anklage på. Ministeriet kan ikke rose sig af at have det helt store kendskab til det miljø, som loven kommer til at virke i; der har ellers stået en hel del om dette miljø i aviserne på det sidste. Nu vil man til at kriminalisere dette miljø — et miljø, som aldeles ikke er i stand til at fatte, at det skulle være særlig forbryderisk at benytte cannabisprodukter. Og medmindre man kan forvente en vis grad af forståelse for det hensigtsmæssige i at kriminalisere en bestemt adfærd, kan man ikke forvente, at en lov desangående skal kunne opfylde nogen fornuftig mission. Vi mener altså, at man er i gang med at begå noget helt forkert her.

Jeg har før lovet, at jeg ville sige lidt om den engelske rapport, det kommer nu. Der siges f. eks. i rapportens sektion 1, § 4:

„Englands tilslutning til Genèvekonventionen af 1925, som først placerede indisk hamp under international kontrol, skete på et tidspunkt, da landet ingen erfaringer havde med stoffets virkninger.“ § 29:

„Efter at have undersøgt alt tilgængeligt materiale føler vi os i overensstemmelse med den konklusion, som „Indian Hemp Drug Commission“ og „New York Mayor's Committee on Marijuana“ drager, nemlig at langtidsforbrug af cannabis i moderate doser ingen skadelige virkninger har.“

§ 32:

„Der er ingen beviser for, at der i et vestligt samfund er fare for alvorlige fysiske skader i forbindelse med rygning af cannabis.“

Endelig konkluderer sektion 3, § 38:

„Konkurrencen fra amatørsmuglerne har bevirket, at den illegale distribution af stoffet er meget løseligt organiseret og

ikke et objekt for professionelle kriminelle. Dette ses af, at priserne på det illegale marked ikke har været udsat for nævneværdige ændringer, og at der ikke har været vanskeligheder med at komme i besiddelse af stoffet.“

Denne paragraf peger også på, at cannabis ikke nødvendigvis distribueres ad de samme kanaler som de hårde narkotika, og sektion 4, § 50 understreger, at det er brugerens personlighed snarere end stoffet, som kan forårsage overgang til andre stoffer. Den engelske rapport indicerer således i høj grad, at vi søger for at anskaffe os et mere afslappet forhold til dette problem. En hel del tyder på, at situationen for nærværende ligner den, der opstod, da kaffen og tobakken holdt deres indtog i Europa.

Det foreliggende lovforslag indebærer en alvorlig skærpelse af kriminaliseringen af omgangen med euforiserende stoffer. Vi mener, at tiden er inde til, at man gør sig den ulejlighed, også i denne sag, at skelne mellem disse stoffer og deres virkninger. Kriminalisering er en foranstaltning, et socialt system bringer i anvendelse over for afvigende adfærd, såfremt disse afvigelser af lovgivningsmagten opfattes som stridende mod de normer, som det sociale system bygger på. Den gældende lov om euforiserende stoffer indicerer, at et sådant modsætningsforhold foreligger. Alle foreliggende undersøgelser understreger imidlertid, at dette ikke er tilfældet. Lovgivningen burde ikke være influeret af det subjektive syn på adfærdsnormer, som altid har præget generationsproblematikken. Brug af bevidsthedsændrende stoffer må ses som et symptom på denne generationsproblematik og ikke som et symptom på en antisocial holdning hos ungdommen — og det turde vel være overflødigt at gentage, at det er den, der i første række rammes af den lovændring, der her ligger på bordet.

Det er vor agt at komme med et initiativ, som kan placere brugen af disse cannabisprodukter inden for de af samfundet tilfaldte rammer, og det her foreliggende lovforslag mener vi ikke at kunne medvirke til. Man kan godt opretholde et forbud mod uskadelige stoffer, men man må gøre sig helt klart, at resultatet så bliver, at brugerne tvinges til en konfrontation med et kriminelt miljø, og det er det, vi først og